ber hullájának maradványa találtatott. A titok fölfedezésére még nem jutottak.

— Minta-hazugság. Az egyik gascogni a másiknak beszéli: Ohio államban oly rettenetes hideg van, hogy ez történt velem. Megtámad egy tolvaj. Veszem a pisztolyomat. Puskapor volt benne, de golyó nem . . . Azonban feltaláltam magamat. Beleköpök és lövök . . . A köpés megfagyott utközben és — a gonosztevő szörnyet halt.

— Merész távgyalogos. Egy amerikai Weston nevezetü, közelebb fogadást tett Londonban arra, hogy ő egész Angliát körül gyalogolja ezer óra alatt. Ezen utazás közel 2000 angol mértföldnyi távolságot teszen, ha csakugyan való Weston ur vállalkozó szelleme.

Közgazdaság.

Üzleti jelentés.

— Rendes tudósitónktól. —

Budapest, jan. 23-án.

A mult hét végével beállott lanyha hangulat minden terményt 10—20 kr. csökkenéssel érintett; de miután tegnap óta a kinálat megkevesbült az árak további csökkenése is megszünt, és valószinüleg, — mint ez már az 1878-iki termési campagneban alig lesz másképen — most egy rövid keletü javulásnak megyünk elébe. Egészben véve az árak még mindig a régiek, mert a mennyit lanyhabangulatban vesztenek, ép annyit nyernek vissza szilárdabb hangulatnál. Kivétel az árpa és kukoricza, melyeknél nagyobb árkülönbözetek mutatkoznak. Tájékozásul bátorkodom a mai átlages árakat becses tudomására hozni u. m. Piros aczélos tiszta buza 76 kiló frt 8.80—9, 77 kiló frt 9.10—30, 78 kiló frt, 9.45—55, 79 kiló 9.60—70. Sárga puha tiszta buza 76 kiló frt 8.60—70, 77 kiló frt 8.80—90, 78 kiló frt 9.10—30, 79 kiló frt, 9.30—50. Bánáti buza 75 kiló frt 7.60—70, 76 kiló frt 7.90—7.10, 77 kiló frt 8.20—40, 78 kiló frt 8.50—70, 79 kiló 7.90—9.10. Árpa takarmány frt 5.25—50, maláta frt 6.25—50, serfőző frt 7.25—75. Rozs frt 5.50—80, zab frt 5.30—50, tengeri (uj) frt 4.40—50, köles frt 4¾—5. Lenmag frt 10½—12, kendermag frt 8½—9½, luczernamag frt 50—55. Veres lóhere mag frt 45—50. per 100 k. készpénzért. Liszt. Noha a malmok folytonosan el vannak foglalva előbbi eladásaik legombolyitásával rögtöni szállitásra az üzletek jóval olcsóbban letesithetők. Korpa különösen csökkent árában és minőség szerint frt 2.30—2.80-ig, 100 kilonként zsákostól kapható.

Lobmayer J. F.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Bérlet szünet.

Holnap kedden

NYILVAY IRMA

jutalmául bérletszünetben adatik:

A herczegasszony.

Vig operette 3 felv.

A szerkesztő nyilt postája.

B. Zs. Udvari. Hogy te 1 frtot küldesz a lap egy példányaért, azt nem értem, tán ugy akartad irni, hogy egy havi előfizetés dijába küldöd? **G. S. Komárom.** A levél első része alkalmilag jönni fog, — a többit felhasználtam. Roppant baklövést követne el, ha egy kis betegség miatt meghálna. Nem kell mindjárt kétségbe esni. **Losonczy László urnak Czegléd.** A küldeményt köszönöm, sort keritek reá. Nem lehetne valami tárcza-czikket kapnom? **L. F. B.-Ujváros.** Az igéretet várom, s ha lehet mielőbb kérem. **Többeknek. Helyben.** Hogy miért segélyez a helybeli nőegylet olyan egyént, ki a ministerium által kegydijban részesittetik, — nem tudjuk, valamint azt sem, hogy ki azon egyén, a kire a czikk vonatkozik. Ily czikket csak akkor közölhetünk, ha iróját ismerjük.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Nincs többé köhögés.

Egger codeon-mellpastillái a legkellemesebb, legbiztosabb gyógyszer köhögés, rekedtség, torokbántalmak, elnyálkosodás és minden nemü katarus ellen. Kapható eredeti csomagokban 50 krért, 1 frtért annak készitőjétől „Egger A. Budapest Erzsébettér 3. sz.“ és Debreczenben: Gölt Nándor és Tamási Károly gyógysz. urnál. A szállitás naponkint szakadatlan postautalványra vagy utánvétellel. Naponként frissen készült finom theasütemény ½ kilo csomagokban 1 frtjával.

EGGERA.

Budapest, Erzsébettér 3

(448.)

felkérni hogy azon bizalommal továbbra is szerencséltetni méltóztassanak.

(24) Kitünő tisztelettel

Szteriády Sándor.

Védjegy. Ajánljuk védvo

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

császár. kir. hadügyministerium, ő felsége hadtengerészete és számos jótékony intézet sat. szállitói

császár. királyi szabadalmazott gyárának legjobb és legajánlatraméltóbb

esőköpönyeit,

kocsitakaró ponyvait, ágyteteteit, sátorkelmeit.

Dániel örökösei könyvnyomdájában.

1879. XI. évfolyam. 19. szám. Kedd, január 28.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VÉCSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyebütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Debreczen, jan. 28.

(P.) A magyar képviselőházban már megkezdettek az ülésezések, sőt már látható eredménye is van, amennyiben az Olaszországgal kötött kereskedelmi szerződést végleg elfogadta.

E szerződésben természetesen igen sokkal több a reánk háramló hátrány, mint az előny. De hát hogy is ne, midőn a miniszter azzal indokolja erélytelenségét, hogy gabnakivitelünk Olaszországba oly csekély, miszerint felesleges erre vámkönnyitést eszközölni ki!

Hát hiszen az meglehet, hogy gabnakivitelünk csekély volt eddig, de azonban nem következik, hogy ezutánra is csekély maradt volna. Hiszen minden európai piaczról kiszorittattunk a magas vámok által gabonáinkkal s mily szükségünk lett volna arra, hogy egy olyan piaczunk legyen, hova némi nyereséggel szállittathattuk volna termékeinket.

No de igy akar a mi kormányunk adóalapot teremteni; kiszorit bennünket minden helyről, hol jövedelmet találhatnánk.

Az osztrák képviselőházban a Bismarck szájkosár törvényjavaslata ma kerül szavazás alá s bizony nem lehetetlen, hogy megszavazzák azt minden képviselői jognak arczul ütésével, azután majd nálunk fogja Andrássy ur előterjesztetni s igy a német kanczellárnak alkalma nyilik markába nevethetni.

A novi-bazárra vonatkozó tárgyalásokat illetőleg igaz ugyan azon hir, miszerint azok ujra megkezdettek, de minden alapnélkül, mert Andrássy nem akarja a szultán felségjogát elismerni s ezenkivül minden további kalandokban szabadkezet akar magának biztositani, vagyis szabadon szeretne kalandozni a szultán valamennyi birodalmában.

Oroszország is addig huzza a portával való szerződés aláirását, mig a bolgár lázadás szervezve lesz, addig mindig talál módot a kiüritést halasztgatni, hogy aztán álarczát letehesse és nyilt sisakkal lépjen fel Törökország ellen. Az ujabb hirek szerint már a tárgyalások befejezvék, csak az aláirás halasztatott el addig, mig Podgoricza átadható lesz.

Ilyen ürügy azonban ezrivel található csak keresni kell; ilyformán az ügy elhuzódik tavaszig, akkorra pedig nyélbe lesz ütve a bolgár háboru s a szegény bolgárokat természetesen a fehér czár nem fogja hagyni.

Az Oroszország némely részén dühöngő pestis egyáltalában nem nógatja a muszka kormányt gyors intézkedésekre, még csak a betegség természetét sem igyekszik kipuhatolni.

Egy Diatroptoff nevü muszka orvos azt mondja e betegségről, hogy a betegek rögtön fejfájást éreznek, melyet erős szomj kisér s két nap mulva menthetetlenül elvesznek. Mint állitja, legjobb ellenszer a meleg ruha, jó táplálék és pálinka.

Ez orvosi véleménynek kissé muszka szaga van, de azért igaza lehet.

Angliában a képviselőválasztások megtörténtek s most a miniszteri tanácskozások vannak napirenden. Feltünt, hogy a vállalkozók kevesebb számban kérvényeztek, mint más években, mi a nyomott politikai s üzleti életnek róható fel. —

A nép hangulata a kormánynyal szemben nem ellenséges. A királynő tavaszra tervezett utazása semmi politikai jelentőséggel nem bir.

Poroszországban kitalálták a módját a socializmus ellensulyozásának. Az országos gazdasági társulat ugyanis azt hozta javaslatba, hogy a „loyalis“ munkások kitüntetésére rend alapittassék, mint ők mondják: munkás-becsület-jelvény. Ugy látszik, ez inditvány keresztül megy, de hogy mi haszna lesz, azt a következés mutatja meg.

Politikai hirek.

— Egy harmadik hajtásu bosnyák küldöttségről vesz hirt a „N. P. J.“ A küldöttség tagjai kizárólag mohamedánok lennének s egy feliratot nyujtanának át az uralkodónak, melyben az amnestiát megköszönnék s melyben nem kevesebbet kérnének, mint az osztrák-magyar monarchiába való bekebelezést. Nincs kétség benne, hogy a föliratnak osztrák szerzője van. Szó van ott a müveltségi és társadalmi emelkedésben, valamint a tudomány s müvészet fölvirágzásában való részvétel élénk ohajáról s a mi fő, a fölirat egész cynismussal kivánja a rendes hadseregbe való fölvételt s hősi szavakban ömledezik, sőt a nemes hévben annyira megy, hogy a fölirók saját hitsorsosaikat is fenyegetik, ha azok a fölség ellen támadnának. Az aláirók az összes mohamedánok nevében (!) borulnak a fönség trónjának zsámolyához s vágyva várják azon pillanatot, midőn ünnepélyesen megszabadittatnak az ottoman kormany fönhatóságától, s ezután a jegyzéket mint az uralkodó hü „alattvatói“ jegyzik alá.

— A miniszterelnök ismét Bécsbe utazott a félbeszakadt közösügyi tárgyalások folytatására.

— Az osztrák képviselőházban véget ért a berlini szerződés fölötti vita. — A jelekből itélve, az ellenzék inditványa elfog esni.

— Az olasz kamara titkos szavazás utján 205 szóval 10 ellenében elfogadta az Ausztria-Magyarországgal kötött kereskedelmi szerződést. — A diplomaciai testület megkereste Tornielli grófot, hogy üdvözölje a miniszterelnököt a szenátusban a külügyi politikára mondott beszédeért. — Biztosan állitják, hogy Olaszország kérte Romániát, ne nyilvánitsa Szulinát szabad kikötővé, és Románia erre reáállott.

Az adakozó kormány.

Debreczen, jan. 28.

(S. B.) Igy téli időben, midőn vastag hóréteg boritja a földet, tudvalevőleg a lakosság több vidéken nagy veszélylyel küzd. A folyamokban levő viztömeg a hófuvatagokból folyton csepergővel egyesülve, zugva töri át gátját, s nyirkos tömegét hosszan elterjesztvén, kisepri a földből a munkás kezek által nagyfáradsággal beleszórt magot.

A föld népe könyes szemekkel nézi a pusztulást, látja, mint jő felé gyors léptekkel a kiállhatatlan nyomor. Jajkiáltás hangzik azok felé, kik más vidéken lakván, nem szenvedik az árviznek pusztitásait.

A társadalom, amennyire az adóvégrehajtás százada engedi, — kezébe veszi a szerencsétlenek ügyét. A kissé jobb sorsban élők kettétörik falatjukat, s felét odadják azoknak, a kiknek annyi sincs.

Ily alkalmakkor még sohasem tapasztaltuk, hogy a kormány — habár az utólsók közt is — ott lett volna az adakozók sorában. Minden ilyen alkalommal felhozta azon unalmassá vált mondást, hogy az állam szegény, s nem tehet semmit.

Nem, mert a segélyzendők magyar szerencsétlenek lettek volna! . . .

Ilyen czélra pedig az államkasszában nincs pénz.

De van akkor, midőn a **bosnyák vizkárosultakat** kell segélyezni!

Igen!

A kormány a febr. elején összeülő delegátiókban **öt millió forint** megszavazása iránt fog javaslatot tenni, a bosnyák vizkárosultak javára!

A nyomor százfejü hydrájával küzdő magyar nép nem kap egy krajczárnyi segedelmet, s ugyanakkor a kormány idegen nép számára milliókban szórja a segélyt, — s az a kormány, mely ezt cselekszi, magyar kormány!

Szép dolog mentőnek jelentkezni a vész napjaiban, emberi kötelesség felebarátaink könyeit, a mennyire erőnk engedi, letörölni, de elébbvaló lenne saját véreinknek adni segély gyanánt azon milliókat, melyeket ők raktak az állam pénztárába.

Mert hiszen itt is jelen van a veszedelem. Láttuk, mint dőlt romba nem régen, ama borzasztó éjszakán Miskolcz városa; látjuk, mint semmisiti meg a viztenger az emberi megfeszitett szorgalom gyümölcseit: és ide nem adakozik a kormány, mert ezen vidékeken magyar emberek laknak, a magyar pedig mostoha gyermeke a „magyar“ kormánynak!

Gazdálkodjatok urak, ott fennt, a milliókal; szórjátok segélyül azokat mindannak, a mi idegen: s ha kifogy a pénz a pénztárból, bocsássátok utra a végrehajtók seregét, majd megtöltik azok azt ismét, — mert hiszen a magyar népnek van pénze elég!!!

Változás a diplomácziai karban.

A „P. N.“-nak a következőket irják Bécsből:

Arról értesithetem, hogy a diplomácziai karban nagyérdekü változás várható.

Általánosan feltünhetett, hogy gr. Andrássy külügyminiszter mily kevéssé alkalmazza a keleti dolgokban azokat, a kik a kelet ügyeiről a gyakorlatban figyelemre méltó tapasztalatokat tehettek. Ugynevezett „keleti“ diplomatáinkat gr. Andrássy Amerikában, Stockholmban, szóval mindenütt alkalmazta, csak ott nem, a hol eddigi tapasztalataiknál fogva is, a monarchiának kiválóbb szolgálatokat tehettek volna.

E rendszerben egy nagyon fontos, — a legfontosabb keleti állomást illetőleg változás áll be.

Azt halljuk, hogy gr. Zichy megvál a konstantinápolyi követi állomástól s azt Kállay Béni foglalja el.

Hogy e változás mit jelent, azt önök Magyarországon jobban fogják tudni, mint mi itt Bécsben.

A mi felfogásunk azonban valószinüleg találkozik az önökével; mi azt hiszszük, hogy e személyváltozás jelenti az anexionális politika teljes diadalát, s minthogy a bécsi mérvadó körökben, mint azt a pestis ellen tervezett félrendszabályok mutatják, az orosz hatalommal való barátságra jelenleg nagyobb sulyt fektetnek, mint valaha, Kállay Béninek konstantinápolyi követté való kineveztetése, bárminők is legyenek Kállay egyéni nézetei és érzelmei az orosz hatalomról, e barátságot bizonyára nem fogja alterálni.

Kállai Béni a legujabb időkben a diplomaczia terén oly jelentékeny szerepet játszott, hogy a külső siker után itélve, konstantinápolyi követté való kineveztetése teljesen indokoltnak látszik. Ő gr. Andrássy politikájának feltétlen hive, s a külügyminiszterrel való barátságának köszönheti — saját fényes tehetségein kivül — jelentékeny diplomácziai pályáját.

De Kállay, mint ő azt a magyar képviselőházban is kijelenté, az okkupáczió és annexió hive, s nem is csinál titkot abból, hogy ő a török hatalmat nem hiszi fenntarthatónak. Ha mi a hivatalos lapban Kállay emlitett kinevezését olvasni fogjuk, ezt annak jeléül tekintjük, hogy az annexió politikáját az eddiginél nagyobb mérvben folytatják, s azt véljük, hogy az önök itélete nem sokat fog különbözni a mienktől.

— BUDAPESTI HIREK. Boszniába utazóknak. Tisza Kálmán belügyminiszter körrendeletet bocsátott ki valamennyi törvényhatósághoz és a budapesti főkapitánysághoz. A körrendelet igy hangzik: „Felmerülvén azon kérdés, hogy minő uti okmányokkal legyenek ellátva a Boszniába és Herczegovinába utazni szándékozó magyar honpolgárok, értesitem (a czimet), hogy ezek kizárólag csak a m. kir. belügyiminiszterium által kiállitott rendes utlevelekkel mehetnek a nevezett tartományokba, minélfogva (a czim) fölhivatik, hogy az ily utazásra vonatkozó kérvényeket a szabályos bélyegilletékkel és kiállitási dijjal ellátva, a további intézkedés végett ide terjeszsze föl.“ **A „pesti lovaregylet“** tegnap tartott ülésében elhatároztatott, hogy a tavaszi lóversenyek az idén május hó 4. 6 és 8-ik napjain, az ősziek pedig október hó 19. és 11-én fognak tartatni. **Összerogyott.** Tegnap az akáczfa-utcza szegletén egy középkoru a munkás-osztályhoz tartozó nő, ki igen silányul volt öltözve erőtlenül összerogyott, s a Rókus kórházba szállittatott. **Egy hirhedt zsebtolvaj**, Udvarhelyi M. egy temetés alkalmával Mentez Éva asszony tárczáját zsebéből kilopta, de most az egyszer tetten éretett s hüvösre került.

Időszerü hangok.

Debreczen, jan. 28.

Minden órádnak szakaszd le virágát . . . s élj az idővel, mondá a költő.

A társadalomban az embereknek soha nem kellett jobban, mint éppen ma, szem előtt tartaniok a költőnek fentebb idézett mondását. Az angol az időt tartja legdrágább kincsnek; az idővel ugy rendelkezik, s ugy használja azt fel, hogy az nemcsak állandó vagyont, — de jövedelmező tőkét képez részére a jövendőben.

Nálunk Magyarországon még ez nincs igy. Az emberek többsége itt az időt tekinti a legolcsóbbnak, s ennélfogva a legpazarabb módon bánik vele. Csak azt nézi, hogy a mai napot legyürhesse a mult idők végtelen semmiségébe, a holnappal nem gondol. Este még csak azt sem mondhatja, hogy nyugalma édes, mert hiszen munka után szokott édes lenni a nyugalom: ő pedig nem munkálkodott. —

Honnan van ez? És miért van ez igy épen nálunk? E kérdésekre a napi sajtó már számtalanszor adott feleleteket; fejtegeté az oknak okozatát, s a minden oldalról nyilvánult vélemény abban öszpontosult, hogy minden bajnak egyedüli és kizárólagos kutforrása: a nevelés hiány.

Bizony a neveléshiány. Ambár meddő dolog elmult dolgokra reflektálui, mégis lehetetlen feledünk ama szemrehányást, melylyel a magyar az 1873-iki bécsi világkiállitás alkalmával találkozott uton-utfélen.

Azt mondák ugyanis, hogy ime, nézzétek, mig a német birodalom a bécsi kiállitáson, a nevelésügy terén való előhaladásának tanujeléül, egy egyszerü falusi iskolát s tanszereit állitotta fel, addig Magyarország egy csárdával állott a világ elé, a melyben mértek jó bort, és főztek jó gulyás hust.

Azonban, ne csak magunkat kárhoztassuk folyvást a hátramaradásért; mert ha komoly szemügyre vesszük a dolgot, népünknek van elegendő gondja megküzdeni az általánossá vált rosz anyagi viszonyokkal; s ennélfogva, ha egyesek követnek is el mulasztást, miszerint a kor intő szavát nem fogják fel kellően; de a mulasztásért a legfőbb felelősség a kormányt éri mindenesetre.

Hiszen hallatlan dolog az, hogy az állam a lótenyésztésre évenkint milliókkal költ el többet hazánkban, mint a népnevelésre.

Egy jó mén eltartására százak és ezrek költetnek el, s a szegény néptanitónak nincs meg a mindennapi kenyere.

Elmélkedhetnénk hosszasabban e szomoru dolgokról, felhozhatnánk azt is, hogy legujabban a magyar kormány öt millió forintot inditványoz a bosnyák vizkárosultaknak, mintha bizony nekünk nem lennének vizkárosultjaink elegendő számban! . . . de hát nem akarjuk, hogy a szives olvasók kedélyét e szomoru adatok elsorolásával lehangoljuk, s igy befejezzük jelen czikkünket, azon reménynek adva kifejezést, hogy lesz alkalmunk e tárgyhoz egyszer-másszor még bővebben is hozzá szólani.

G. J.

— VIDÉKI HIREK. Ritka égi tünemény. Erzsébetvároson e hó 23-án reggeli 7—8 óra közt — daczára 13—15 fok hidegnek, egy, az eget nyugaton iv alakjában átmetsző élénk kettős szivárvány látszott. **Farkasok a városban.** Medgyesen e hó 22-én éjjel három farkas a város belső utczáira hatolt s ott egy „Tisza“ nevő kutyát hamarjában fölfaltak. A lakosság a hivatlan vendégeket észrevevén, lármát csapott, de fegyver hiányában csak is lármával s doronggal volt kénytelen az alkalmatlan látogatókat szétriasztani. **Vasuti rablás.** A napokban a keleti vasut ágostonfalvi állomásán a pénztárt fényes nappal kirabolták. A tett egy ottani román fuvaros által követtetett el, ki az állomás főnökét a közelfekvő Baróthra szállitotta, honnan visszatérve a rablást egyedül hajtotta végre. A tettes az elrabolt pénzzel együtt kézre került.

A mirigyvész.

A bizottsági tárgyalások, melyek Bécsben az osztrák-magyar és a német kormány képviselői által az oroszországi mirigyvész ellen teendő intézkedések ügyében tartattak, befejeztettek; az elhatározott rendszabályok azonban ki nem elégitők, s mind Bécsben, mind Budapesten nagy nyugtalanságot keltettek fel. A bécsi tanácskozások alkalmával, ugy látszik az volt a vezérlő szempont, hogy Oroszország meg ne sértessék, s e szempontnak alárendeltetett minden teendő. Táviratainkból tudva van, hogy elhatároztatott a vész szinhelyére orvosi bizottság kiküldése, s elhatároztatott bizonyos oroszországi provincziákra a vesztegzár, a mit szakértő körökben teljesen hatálytalannak mondanak. Ha a vesztegzár nem szigoru és nem általános, ugy annak nem lehet semmi foganatja.

Az orosz kormány titkolja, kisebbiti a rémületes járvány jelentőségét. Az osztrák min. elnöknek a járványról, az orosz kormány tudósitásai nyomán a reichsrathban tett nyilatkozataiból kitünik, hogy a járvány dolgában az orosz kormány ép oly lelkiismeretlenül jár el, mint egyéb dolgokban.

Az osztrák min. elnök azt mondá, hogy jan. 21-ike óta a járvány az orosz kordonon

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A 139-ik lap.

(Elbeszélés egy rendőr naplójából.)

Irta: **Balázs Sándor.**

(Folytatás.)

A „Fa-papucs“-ban régi asztaltársaink közül többet találtam, de L. . . nem volt közöttük. A hogy beléptem, rám kiáltottak, s meghivtak asztalukhoz.

Közéjük telepedtem, s rövid beszélgetés után csak ugy könnyedén odavetve kérdeztem, hogy hát hol késik L. . . .?

— Az nem is fog eljönni. Elutazott, nincs Pesten.

— Elutazott és hová?

— Azt nem mondta: hisz ismeri s igy tudhatja, soha sem beszél saját körülményeiről. Annyit mondott mindössze, hogy nem tudja mikorra jön haza, s hogy átalában visszatér-e valaha Pestre. Igen jókedvünek látszott, én azt hiszem, hogy valami örökséget csinált!

— És mikor utazott el?

— Mikor is? Azt gondolom, hogy ma épen tiz napja.

Tudja isten mért, ez elutazás hire a legkellemetlenebb hatással volt rám, nem csupán azért, hogy eljárásom tervezetét egészen felforgatá, hanem mert bizonyos önkénytelen, ösztönszerü sejtelmet ébresztett bennem, hogy ez elutazás a szerencsétlen grófnő halálával összefüggésben áll.

Csodálatos sejtelem volt, nem egyéb egy pillanatra fölcsillanó, de aztán rögtön és gyorsan tova tünő gondolatnál, melyet a következő pillanatban már elfelejtünk, s mely csak akkor nyer jelentőséget és fontosságot, ha azt a következő események és a jövendő igazolják.

Nem nyughattam meg e felületes és teljesen nem megbizható értesülésben, azért másnap reggel L. . . lakására siettem.

Lakását elzárva találtam, s a házmester értesitett, hogy az ügyvéd nővérével mintegy két héttel ez előtt elutazott. Hová? Azt nem tudta, vagy legalább nem akarta megmondani.

Leverten és bosszankodva hagytam el a házat, hogy gondosan kigondolt eljárási rendszerem mindjárt az első lépésnél ily váratlan akadályba ütközött.

Minthogy azonban L . . . hazaérkezésének idejére nézve a legkisebb tájékozást sem szerezhettem, elutazásomat pedig ily bizonytalan időre fel nem függeszthetém, elhatároztam tervemet megváltoztatni, és azonnal K . . . ra indulni.

Még az esteli vonattal elutaztam.

A vonat K . . . ra reggel 10 órakor érkezik, s igy gyorsan átöltözködve, — az öreg grófnál még e délelőtt tisztelkedhetém.

Siettem, mert bizonyosságot akartam magamnak szerezni, hogy a grófi család még mindig itt tartózkodik-e, s hogy jelesen Viktor gróf nem utazott-e el?

Az öreg gróf, mint reméltem, szivességgel, sőt örömmel fogadott, meghivott házához egész ottlétem idejére, s meghagyta, — hogy a vendéglőből azonnal költözködjem át lakására.

Halvány és levert volt, s nem is titkolta, hogy a családját ért nagy szerencsétlenség, — mennyire lesujtotta őt. — Te talán nem is tudod, hogy mi történt? kérdé csakhamar megérkezésem után, még mindig tegezve, mint gyermekkorom óta tette.

— Hallottam, felelém komolyan.

— És eljöttél, hogy vigasztalj. Jól tetted, köszönöm. Annyit mondhatok neked, hogy a fájdalomból, mit e szerencsétlenség szivemnek okozott, soha sem fogok többé kigyógyulni. Nem felejthetem e szegény boldogtalan gyermeket, kit annyira szerettünk. Ő volt családunknak legfőbb öröme és reménysége. Szegény fiam, majdnem beleőrül fájdalmába. Nem csudálom, — a föld legjobb angyalát vesztette el!

A társalgás ily fordulatot vevén, szerénytelenség és félelem nélkül koczkáztathattam a kérdést, mely czélomra nézve a legnagyobb fontossággal birt.

— És mi vezette a szerencsétlen grófnőt e rettenetes elhatározásra?

— Épen az a legborzasztóbb a dologban, hogy erről még a legkisebb sejtelmünk sem lehet. Levelében általánosságban csak életunalomról beszél, s egy szivén ejtett gyógyithatlan sebet emlit, mely hogy mi legyen, egyikünk sem érti és képes elképzelni. — Hisz oly vidám volt mindig és oly boldognak látszott!

— Nem valami féltékenység? — kérdém habozva, nehogy kiváncsiságom visszatetszést ébreszszen az öreg grófban és tolakodásnak tekintessék.

— Féltékenység?! Hová gondolsz! Hisz fiam imádta őt. Oly jól éltek együtt, hogy az egész világ bámulta és irigyelte őket.

— Vagyoni tekintetekre természetesen gondolni sem lehet?!

— Épen nem. Fiam a legjobb és legtakarékosabb gazda a világon. A neje hozományával vett birtokon egy krajczár teher sincs, sőt jövedelmének a legnagyobb része a leghasznosabb beruházásokra lőn forditva.

— Akkor talán valami titkos betegség vagy kedélybaj. . . .

— Ez az! . . . ez az! — sohajtá az öreg ur. — Egyéb elképzelhető oka nem lehetett! De az a legcsodálatosabb, hogy ennek legcsekélyebb jelét sem adta soha életében. Oly vidám és oly jókedvü volt mindig. Ugy kell lenni, hogy a szegény asszonyt rögtöni őrültség rohanta meg!

— De levele az ellenkezőt bizonyitja! — mondám hirtelen, meggondolatlanul, mert az öreg gróf nem szerette az ellenmondásokat. Most azonban nem felelt semmit, csak sohajtott egyet, s járkálni kezdett a szobában.

Még egy kérdést szerettem volna intézni hozzá, de nem volt bátorságom. Féltem, hogy gyanakvást ébresztek benne idejövetelem czélja iránt.

Szerencsére maga a gróf tette fel e kérdést önmagának.

— De a méreg? . . . a méreg? hol kapta a szegény gyermek a mérget? — kiáltá hangosan gondolkozva.

— Ez nem derült még ki? — kérdém habozva, s alig palástolhattam meglepetésemet.

— Nem senki sem tud felőle semmit. Cselédeit magam kérdeztem és vallattam ki, de egyik sem tudott legcsekélyebb felvilágositást is adni. E rettenetes titkot a legsötétebb homály fedi.

Szivembe nyilalott e szavak hallatára, melyek elárulták, hogy még az apa szivét is kétségek gyötrik.

(Folyt. köv.)

tul nem lépett fel; orosz lapok jelentései egészen mást mondanak.

A Golos jelentése szerint a járvány kiterjed a Csernigow kormányzóság területére is, mely az osztrák-galicziai határtól csak negyvenöt mértföldnyire van. — Az osztrák vasutak Lembergen-Bródyn át közvetlen összeköttetésben állanak a járványos területtel, s igy a veszély közelléte szembetünő. Vasuton az osztrák határtól a járványos terület mintegy 60 óra.

A kolozsvári tüzvész.

Lapunk tegnapi számában röviden emlitést tettünk azon tüzvészről, mely Kolozsvárott pusztitott. Most a következő ujabb részleteket irják:

Borzasztó tüzvész dühöngött tegnapelőtt a magyar államvasutak helybeli pályaudvara mellett, hol az állami waggongyár nagyobb részét alig egy óra alatt megsemmisitette. — E gyár több melléképület mellett egy óriási főépületből állott, melynek mintegy 60 méter volt a hossza, 40 méter szélessége, és mintha 5 sor épületet raktak volna egymás mellé, ötszörös eséssel ellátott cserép és kátrányos papir fedél alatt nyugodott. Itt állitották össze a waggonokat, végezték az összes kárpitos, festő és asztalos munkákat, mi 150 embernek adott foglalkozást. Tegnapelőtt este a tüz kiütésekor 39 kész és több munkában levő waggon volt az épületben.

A munkások elvégezvén napi munkájokat, alig hagyták oda 6 óra után mind a mühelyt, midőn az épületnek a vaspályára néző keleti szegletéből a fedelen sürü füstgomoly tört fel, a gyárvezető rögtön a mühelybe sietvén, midőn belépett, töldig volt a füst az egész gyártelepen s szemei előtt mint villám egy pillanat alatt futott végig a láng a fedélzet hoszszában a gerendázaton. Vége volt mindennek, a benlevő tárgyak megmentésére többé gondolni sem lehetett s az óriási épület elpusztult.

A roppant terjedelmü fedélzetet, mely különben vastag hóval volt boritva, fel- le, oldalt vetette a belül mintegy kétezernégyszáz méter területen szörnyen dühöngő lángtenger; a telepnek kátrányos papirral fedett része még jobban tudott ellenállani, mint a cserepes rész, de mi sem akadályozhatta meg, hogy egyetlen nyeldeső, gomolygó, csapkodó lángtömeggé ne alakuljon az egész terület, honnan a neki vadult elem piros füstfellegeket kergetett az égnek s a magasban szórta szét elhamvasztott zsákmányának szikráit. A legnagyobb részt üvegből, fából és vasból álló épület erre-arra düledezett össze, nagy robajjal omlottak össze a gerendázatok, zuhantak le az izzó állapotban levő vasrostélyok. Alig egy óra alatt csak megolvadozott, összehajlott vasdarabok, a vaggonok puszta kerekei maradtak az előbbi szép gyár helyén s mintegy fél millió értékü vagyon szállott füstben el. A gyár, egy millióig volt biztositva s igy a kár megtérül. A tüz okát még eddig sejteni sem lehet.

UJDONSÁGOK.

* **Kinevezés**. Szőgyéni István, miskolczi kir. törvényszéki elnök, ma vett értesülés szerint, az igazságügyminiszter előterjesztésére ő felsége által debreczeni kir. tvszéki elnöknek kineveztetett, illetőleg ide áthelyeztetett.

* **Bizottsági közgyülés**. Az 1879. január 30-án tartandó rendkivüli bizottsági közgyülésének tárgyai. 1, Miniszteri rendelet, mely szerint a fegyelmi pénzbirságok kezelése iránt alkotott szabályrendelet jóvá hagyatik. 2, Ugyanaz, mely szerint a kisbirtokosok hitelegylete javára tett alapitványra vonatkozó közgyülési határozat megerősittetik. 3, A termény csarnok további segélyezése iránti kérvény tanácsi véleménnyel. 4, Az 1879-ik évre szóló költség előirányzat. 5, Farkas féle telek megvétele. 6, A Dobozy-féle ház s az az alatti boltok bérletére vonatkozó ajánlat tanácsi véleménnyel. 7, Székesfehérvári kiállitás. 8, Egészségügyi bizottság kiegészitése. 9, Lóavató bizottság megalakitása. 10, A választott bizottsági tagok sorában támadt üresedésnek választás utján történt betöltéséről jelentés. Debreczen, január 27.

* **A n. é. közönséghez!** A zavar és kellemetlenségek kikerülése végett, — miután minden alsó és közép páholynak páros és páratlan számu bérlői vannak, ezentul a bérlet szünetek is páros és páratlan számmal jeleztetnek, s ez által a bérlők jogai nem csorbittatnak. Ha bérletszünetes napon délelőtti 12 óráig a jelzett páros vagy páratlan bérlő uraság páholyjegyét el nem viteti, a másik bérlő joga lép érvénybe.

* **Ég a ruhája**. Furcsa tréfát engedett meg magának egy nagyváradi kávéházban egy vendég. Valami görbe cső segélyével füstött fuvott szomszédja ruhája alá, s a szomszéd azon vette magát észre, hogy ruhájának bélése erősen füstöl. Az ijedtséget fokozni igyekeztek a tréfáról előre értesitett vendégek is, minek eredménye az lett, hogy a megtréfált ijedve futott ki a kávéházból, az ajtón kivül levetette ruháját s azzal együtt a hóba feküdt. A kávéház többi vendégei őrjöngőnek hitték az embert s futottak előle; a megtréfált pedig azt hivé, hogy ruhája csakugyan ég s azért szaladnak tőle az emberek.

* **50 krnyi adományt** vettünk Vida Mihályné asszonytól a lapunkban többször emlitett 48/9-iki honvéd részére. Illetékes helyére juttatjuk.

* **A florentini négyesről**, mely február 8-án már másod izben fogja látogatásával szerencséltetni városunkat, a következőket olvassuk egy bécsi lapban. F. hó 20 és 24-én volt szerencsénk Jean Becker hires florentini négyesét hallani. A mindkétszer zsufolásig megtelt terem mutatta, miszerint e hires négyes a bécsieknek, bár nem uj, de mindég szivesen látott vendége. A minden kritikán felül álló müvészek ez uttal csupán ujdonságokkal léptek fel. Hallottunk négyeseket Bazzini, Riemann, Gernsheim, Bargtel, Raucheneckertől, de nem hallgathatjuk el, hogy ezen ujabb zenemüvek hallatára még oly kitünő előadás mellett is az ember csakhamar valami ürességet érez, különösen ha visszaemlékszik a rég megszokott kimagasló mesterek classikus müveire. Azért nagyon sajnáljuk, hogy nem kisérhetjük el az utólérhetlen müvészeket körutjukra, s irigyeljük a vidéki városokat, melyek oly szerencsések lesznek egy Hajdu Mozart és Beethoven tiszta kifogyhatatlan forrásában gyönyörködhetni.

* **Helybeli lakos** és kávéházbérlő Vincze Imre ur, a helybeli ref. főiskola régi pénzgyüjteménye gyarapitására főtiszt. püspök ur utján 13, azaz tizenhárom darab régi ezüstpénzt — köztük egy római birodalmit, és egy Báthory István lengyel király korabelit — ajándékozván, fogadja e nyilvános nyugtázás mellett a könyvtári hivatal hálás köszönetét.

* **A „florentini négyes“** hangverseny, mely jövő február 8-án a debreczeni főiskola énektermében rendeztetik, a következő müsorozattal fog megtartatni: 1) Haydn op. 76. Nr. 2 (D moll) Allegro, Allegretto, Menuett, Vivace. 2) a) Mendelssohn, Canzonetta b) Haydn Cornamusa c) Cherubini Scherzo. 3) Beethoven op. 130 (B. dur) Adagio Allegro, Presto, Andante, Danza tadesca, Cavatina, Finale. Helyárak: Körszék 2 frt. Számozott szék 1 frt. 50 kr. Állóhely 1 frt. Jegyek válthatók ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében és este a pénztárnál. Kezdete 7½ órakor.

* **A városháza alatti boltoknak** a multkori árverésen történt bérbeadását a városi tanács nem hagyta helybe, ennélfogva a bolthelyiségek bérbeadása czéljából az ujabb árverés jövő február hó 13-ára tüzetett. Az árverés a városháza nagy tanácstermében leend.

* **A „Debreczeni Ellenőr“** egyik közelebbi számában hirként emlitve volt, hogy a Lászy-pár kilép a szinészconsortiumból s a társulattól megválik. E hirt annyiban kell helyreigazitanunk, a mennyiben a Lászypár nem volt tagja a consortiumnak. Azonban a müérzékkel biró közönséget nagyon meglepte azon hir, hogy a Lászypárt az igazgatóság nem szándékozik szerződtetni. Hogy miért, azt senki sem tudja, de azt belátja mindenki, hogy ez a közönség rovására történik; ha az igazi müvészet igy kiküszöböltetik, ha a közvélemény ennyire ignoráltatik: vajon lehet-é joga a consortiumnak pártoláshiányról panaszkodni? E hirek pedig igazat beszélnek, mert az illetékes czáfolatot hiába vártuk. Ez ügygyel nemsokára bővebben foglalkozunk.

* **A debr. keresk. szakiskola** növendékei közül ez évben Kellner Károly, Rosenberg Géza és Berencsy Géza részesültek az egy évi önkéntes katonai szolgálati jog kedvezményében.

* **A csizmadia ifjuság** bállal egybekötött zászlószentelési ünnepélyére a meghivók már szétküldettek, azonban megeshetik, hogy miután ilyenek nagy számmal adattak ki, olyan egyének nem kaptak, kiket pedig az ifjuság igen szivesen látna. Kinyilatkoztatja tehát a rendezőség, miszerint ott minden becsületes polgár különbség nélkül szivesen láttatik. E bál f. hó 30-án leend s ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

* **Váltóhamisitás miatt** közelebb elfogtak egy soproni ügyvédet. Az ügyvéd ur két gróf nevére 60 ezer frtig hamisitott váltót.

* **Szinházi hirek**. Bánhidy Emilia urnő, régi ösmerősünk még a Ressler-féle szinház idejéből, holnap este fog fellépni szinpadunkon a „Tündérujjak“ czimü öt felvonásos szinmüben. Ajánljuk a t. közönség figyelmébe. — Niniss első előadása szinházunkban jövő február 8-án leend.

* **A helybeli kapitányi hivatal** által a miskolczi, egri és mádi árvizkárvsultak számára eszközölt gyüjtés alkalmával összesen 485 frt. 39 kr könyöradomány gyült be.

* **Postaügy**. Minthogy Ginzery Győző, továbbá Hagara Ferencznek ide czimzett levelek; előbbi a cs. kir. tábori postánál, utóbbi itt helyben feladva — közelebbi czimadatok hiányában nem kézbesithetők, — felhivatnak czimzettek leveleiket a helybeli postahivatali főnökségnél átvenni. — Kelt Debreczenben, 1879. január hó 27. — M. kir. postahivatal. Mayer.

* **Tegnap este** 6 órakor egy vakmerő tolvajnő Masek Antal helybeli czipész kirakatát felfeszitette és 3 pár czipőt ellopott, de midőn épen távozni akart, a tulajdonos tetten csipte és azonnal átszolgáltatta a rendőrségnek.

* **Farsang**. A Tiszavidéki és magyar északkeleti vasut összes szolgálati személyzete az 1879. év február hó 1—2-án a „Telegdi“ vendéglőjében tánczvigalmat tartand. Kezdete 8 órakor. Belépti-dij: Személyenkint 1 frt. Család-jegy 3 frt.

* **Tegnap este** az „Egy katona története“ czimü dráma került másodszor szinre szinpadunkon. Az előadás, melyet kevés közönség nézett, folyékonyabban ment mint első izben; a főbb szereplőket gyakran megtapsolták.

* **Kutyabőr**. A hivatalos lap közli, hogy Deutsch Bernát és Deutsch József nagybirtokosoknak „a gazdászat terén szerzett érdemeik elismeréseül“, a király a „hatvani“ előnevet és a magyar nemességet adományozta.

* **Jégrobbantások a Berettyón**. A Berettyó vizét, mint jelentettük, majd 2000 ölnyi hosszaságban vastag jégréteg boritja s hogy az ottani vidéket elöntéssel fenyegeti. A közlekedésügyi miniszter értesülvén a veszélyről, egy leiratában megbizta Zubovics Fedor honvédfőhadnagyot, hogy Szeghalom alatt a jégtorlaszt dynamittal robbantsa föl. — Zubovics most Bécsbe utazott, beszerezni a szükséges dynamitot s egy buvárölözetet, mert a robbantó aknákat a viz alatt fogja a jégtorlaszba vésni. A dynamittömegek fölrobbantása villanyos uton történik. Zubovics holnap tér vissza Bécsből s rögtön elmegy Békésmegyébe. A ministerium által utalványozott költségek egyelőre 1350 frtot tesznek ki.

* **Uj zenemü**. Táborszky és Parsch zenemü kereskedők kiadásában Budapesten legujabban megjelent „Medikus csárdás,“ zongorára szerzé Rácz Pál. Ára 60 kr.

* **Az első ajándék Boszniából**. A nemzeti muzeumnak Tuzlából a napokban egy hatalmas vultus cineseust — magyarul: dögész keselyü — küldöttek, melyek — mint a mellékelt levélben irják — ott most, különösen a csatatéreken szerfelett elszaporodtak.

Különfélék.

— **A sült tyuk is kikaparja**. Szabadkán a mult évi decz. hóban temették el Pereinyi János rézmüves nejét, kit Pereinyi egy kissé idős korában vett nőül, mert sok pénze volt. Decz. hó egyik napján a nőt a padláson fölakasztva találták meg. Férje azt állitotta, hogy öngyilkos lett. A városban azonban azt beszélték, hogy más által akasztatott fel. A törvényszék el is rendelte a hulla felásatását és felbonczolását, s a bonczolásból kitünt, hogy az aszszony megfojtva akasztatott fel. A gyanu a férjet terheli.

— **Canrobert tábornagy**. A legutóbbi franczia szenátusi választások alkalmával a kandidátusok közt gyakran emlegették az öreg Canrobert tábornagy nevét is, a mely körülményt a franczia és olasz lapok arra használták, hogy számos jellemző adomát elevenitettek föl a tábornagy életéből. Igy az olasz Fanfulla a következő kis történetkét közli: A chalonsi táborban egy izben uj egyenruhával látták el a legénységet és a tábornagy személyesen akart annak használhatóságáról meggyőződni. E végből jókor reggel fölkelt, hogy megszemlélje a tábort. Az első katonán, a kivel találkozik, nem találta kellő rendben az uj egyenruhát. A tábornagy közeledik hozzá, megigazitja a ruhát és igy szól hozzá az ő ismeretes jóakaró mogorva arczával: „Legközelebb szobaleányomat fogom elküldeni hozzád, hogy felöltöztessen.“ — „Ne fáradjon a tábornagy ur, hisz ugy is minden este találkozom vele.“ — felelt rá a hadfi.

— **Bolondok estélye Bécsben**. A „férfi-dalegylet“ ugynevezett bolond-estélye tegnap kitünően sikerült Bécsben, a mely semmiben sem engedett az előző évek hasonló estéinek. Az estély komikai alapvonása főképen a ritka virtuozitással összeállitott csoporzatokban rejlett, és abban, hogy szabad folyást engedett az egyéni élcz gyujtó szikráinak. — A legpikánsabb részletét az estélynek „a sikkasztók nagy gyülése“ szolgáltatta. A „zenekedvelők egylete“ jelvényét óriási kiflikből készült lant képezé, melyre irigy pillantásokat vetett a „kis-iparosok“ csoportja, mely egy — ingre vetkőzve állitólag az éhhalálnak nézett elébe. — Érdekes jelenetekre és mulatságos epizódokra adott alkalmat a „bolond-jury,“ mely komikus szigorral itélt itt elevenek és halottak fölött. A szépnem kiváló nagy számmal volt az estélyen képviselve, persze mind átöltözött férfiak személyében, miután a hölgyeknek nincs megengedve a részvétel ez estélyen és e tekintetben szigoru rendszabályok alkalmaztatnak a belépni akaró álczázott nőszemélyek ellen. Ki győzné felsorolni a különféle parodisztikus alakokat és sikerült bolond jelmezeket. Bélyeg-kosztüm, német parlamenti tag szájkosárral, bosnyákok, Vinisek és száz meg száz jellemzetes álczás kavargott a teremben föl s alá. Az estély körülbelül éjfél után 2 órakor ért véget.

— **Hogy jutott Massenet feleségéhez?** Massenetet, a „Lahor királya“ opera szerzőjét Rómában egy jó barátja látogatta meg, azon ajánlatot tevén neki, hogy egy franczia család 18 éves leányának adna zeneórákat. Massenet kérdé: „Szép a lány?“ „Nagyon szép!“ volt a válasz. „Ugy nem fogom őt tanitani!“ válaszolá az akkor még csak 21 éves Massenet „mert nem tennék egyebet, mint egész órán át szépségét bámulnám.“ — Nehány hó mulva Massenet a templomban egy angyal szépségü imádkozó-leányt bámult az egész isteni tisztelet alatt. Föntemlitett barátja lépett hozzá, s vállára veregetve mondá: „Mi köté le annyira figyelmedet?“ „Az a szép lány ott!“ — valaszolá Massenet. „Hisz ez az a lány, kinek tanitását nem akartad elvállalni!“ mondá barátja. Nehány hóval később megkérte Massenet a lányka kezét, de kosarat kapott. Két évvel később Massenet a lányka családjával összejött Párisban. A lányka most már hajlandónak mutatkozott Massenet nejévé lenni, de a sértett müvész nagyon tartózkodó volt. Huzamosb ideig tartott, mig a jó barátok a két szerelmest kibékithették. Most boldog házasságban élnek; van egy 11 éves lánykájuk, egyetlen gyermekük, ki sziveiket még szorosabban füzi egymáshoz.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor**.

1878. Párisi világkiállitás 1878.

THE SINGER
Manufacturing Company

varrógépei kitünőségeért,

1873. bécsi, 1876. philadelphiai

világkiállitásokon, a

legmagasabb dijat nyerte

és most ismét a **PÁRISI** világkiállitáson

ARANY ÉREMMEL

lett kitüntetve

A THE SINGER MANUFACTURING FÖÜGYNÖKSÉGE.

NEIDLINGER G. Debrecenben, templom-bazár 6. szám.

Szépség! Ifjuság!

Ajánlásraméltó

az egyedüli

ártalmatlan

HÖLGYEKNEK

és hivatalosan megvizsgált

kitünő szépségfentartó szer:

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-tól Párisban.

A legjelesebb és legmegbizhatóbb szépitőszer pörsenések pattanások, bőr-atkák, nap-égés, szeplő, rezesség s mindenemü bőr-kiütések ellen. A „Ravisante“ a bőrnek gyöngéd fiatal frisseséget kölcsönöz, az arczat, nyakat és kezeket vakitó fehérségüvé teszi, ifjitó és frissitő hatással bir, a zord levegő behatásai ellen védelmez, a bőr gyöngédségét legkéső öregségig megtartja, s a bőrön a legjobb szem előtt is észrevehetetlen. Sok ev óta joggal a legkedveltebb bőrtisztitó és szépitő-szere a hölgyvilágnak.

Egy nagy eredeti üveg 2 frt 50 kr.
(Elég 6 héra.)
Egy kis eredeti üveg 1 frt 50 kr,
(Elég 3 hóra.)

FELÜLMULHATATLANNAK bizonyult valamennyi, eddig készitett szappau között egyedül és kizárólag a kitünő, és általánosan ismert

SAVONRAVISSANTE

dr. Lejosse-től Párisban.

A legkedveltebb pipere szappan a bőr szépitése s javitására, éltető és fenntartó hatása által a bőr hajlékonysága és puhaságára különösen kitünik. A ki egyszer megkisértá, sohasem fog más szappant használni.

Egy dobozzal (3 drb.) 1. frt 50 kr.

Valódi minőségben kapható **Budapesten Török József** gyógyszeresz király-étcza 7.

Debreczenben: Gölt Nándor és Dr. Rottschek V. Emil urak gyógy zertáraiban.

Kolozsvártt: Valentini Adolf ur gyógyszertárában.

Brassóban: Gross János ur gyógyszertárában.

Központi szétküldési raktár:

SCWARCZ HENRIK-nél BUDAPESTEN.

muzeum-körut 41. sz.

MOLL Seidlitz-pora.

csak akkor valódi

csak akkor valódi

ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorozott czégem van lenyomva.

30 év óta mindig a legjobb hatással alkalmaztatott mindennemü **gyomorbetegség** és **emésztési akadály** ellen (ugymint étvágytalanság, dugulás stb.); továbbá **vértömörülés** és **aranyér-fajdalmak** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlandó, kik ülve foglalkoznak sokat.

Hamisitások birósáailag üldöztetnek.

Ára egy lepecsételt eredeti skatulyának 1 frt o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb orvos-szer a szenvedő emberiség segedelmére minden belső és külső gyuladások, a legtöbb betegségek mindennemü sebek, fej-, fül- és fogfájások, régi sérvek és nyitott sebek, rák, üszök, szemgyuladás, bénulás és mindennemü sérülések ellen stb.

Egy üveg használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

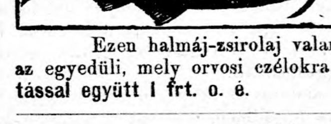

Halmájzsir-olaj

Krohn M. és Társá-tól

Bergenben (Norvégiában.)

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható. **Ára egy üvegnek használati utasitással együtt 1 frt. o. é.**

Főszállitmányi hely

Moll A. gyógyszerésznél, cs. k. udv. szállitónál Bécsben

Tuchlauban.

Raktárak a birodalom minden jóhirü gyógyszertáraiban vagy füszerkereskedéseiben léteznek. Raktár nélküli helyeken nagyobb vásárlás esetén magánszemélyek is részesülnek árleengedésben.

A t. cz. közönség kéretik, határozottan csak Moll készitményeit követelni, csak olyanokat elfogadni, melyek védjegyemmel és aláirásommal ellátva vannak.

Raktárak: Debreczenben Göltl Ferd. gyógysz. Mihalovics István gyógysz. **Debreczen**: Dr. Rottschnek V. Emil gyógysz. Tamássy Károly gyógysz. Vecsey V. gy. **Fehérgyarmat** Balika Károly gyógyszerész **Hajdu-Böszörmény** Ray Lajos gyógysz. **Kisvárda** Balkányi F. **Mándok** Türk J. A. gyógysz. **Szolnok** Horánszky István gyógysz. **T.-Ujlak** Royko Viktor gyógysz. **Miskolcz** Herez Dr. M. gyógysz.

Üzlet-változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemü közönség szives tudomására hozni, hogy a kenyérsoron velt karton éz vászon üzletemet átellenben a volt

Gyulai László-féle

üzlethelyiségbe áthelyeztem és midőn tisztelt vevőimnek eddigi bizalmukért köszönetemet nyilvánitom, egyuttal pedig ujolag bátorkodom felkérni hogy azon bizalommal továbbra is szerencséltetni méltóztassanak.

(24) Kitünő tisztelettel

Szteriády Sándor.

Igen terjedelmes, képekkel dusan ellátott mag-főárjegyzékem (tartalmazva: mag és gumófajokat legnagyobb választékban s legjutányosabb áron) megjelent s t. cz. kivánatra ingyen s bérmentve megküldetik. — Minden rendelményhez egy diszesen kiállitott müvecske, tartalmazva: 1. Az év minden hónapjában mikép végezzük a kertben teendőinket. 2. Spárga mivelés. 3. Articsóka mivelés. 4. 120 ábra a legkülönfélébb növényekről igyen mellékeltetik,

Első magyar kertészgazdászati ügynökség.

Freund Adolf D.

Magkereskedése Budapesten, Thonet-udvar.

(21.)

Védjegygyel — Ajánljuk — védve

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

császár. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerészete és számos jótékony intézet sat. szállitói

császár. királyi szabadalmazott gyárának

legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelméit.

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debreczen, 1879, nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.